

Rzeźba w przestrzeni publicznej dla Niepodległej – 2024
Biogramy członków składu Zespołu Sterującego

dr hab. Maciej Aleksandrowicz, prof. ucz. – przewodniczący profesor Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Dyrektor Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku. Studiował na Wydziale Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie oraz w Instytucie Historii Sztuki na Wydziale Historycznym Uniwersytetu Warszawskiego. W latach 2018-2022 Członek Zarządu Głównego Związku Polskich Artystów Plastyków. Laureat stypendium twórczego Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w 2008 i w 2019 roku. Stypendysta Fundacji Kościuszkowskiej na pobyt i badania sztuki w przestrzeni publicznej w USA. Uczestnik wielu wystaw. Organizuje i prowadzi warsztaty poświęcone sztuce w przestrzeni publicznej i site-specific. Od 2007 roku wykłada na Wydziale Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie w Pracowni Projektowania Przestrzennego.

prof. dr hab. Karolina Komasa – członkini zajmuje się rzeźbą, obiektem i instalacją. Porusza tematykę kondycji człowieka i kruchości jego egzystencji naznaczonej piętnem dążenia do sukcesu. Zachłanność na kontakt z widzem poprzez anektowanie także fizycznej jego obecności, wiąże się z pragnieniem zbudowania więzi, osobistej relacji, miejsca dialogu. Studiowała na Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu w latach 1991–98 na kierunku Rzeźba. Dyplom otrzymała w roku 1998 w zakresie rzeźby i w zakresie malarstwa w architekturze. Pracuje jako profesor nadzwyczajny na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu, pełniąc funkcję dziekana Wydziału Rzeźby i Działań Przestrzennych. Bierze udział w wystawach indywidualnych i zbiorowych w kraju i za granicą. W latach 2001 i 2009 była stypendystką Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

dr hab. prof. PAN Marta Leśniakowska – członkini historyczka i krytyczka sztuki, profesor w Instytucie Sztuki PAN, wykładowczyni akademicka, profesor visiting. Prowadzi badania w ujęciu transdyscyplinarnym i antropologiczno-kulturowym z zakresy teorii i historii architektury, kultury wizualnej XIX-XXI w., metodologii historii sztuki i nowej historii sztuki w pespektywie nowej humanistyki. Autorka dziesięciu książek i wielu tekstów naukowych oraz artykułów z obszaru krytyki artystycznej i upowszechniania kultury wizualnej. Promotorka dziesięciu doktoratów w dyscyplinie nauki o sztuce oraz ponad stu magistrantów. Wykłada na studiach 1 i 2 stopnia, studiach doktoranckich i podyplomowych. Członkini zespołów eksperckich i recenzenckich m.in. MEiN/ MNiSW (programy Diamentowy Grant, Perły Nauki, Juventus, Narodowy Program Rozwoju Humanistyki), Fundacji na rzecz Nauki Polskiej, zespołów doradczych przy Prezydencie m. st. Warszawy ds. dziedzictwa kulturowego Warszawy i Historycznych Pracowni Artystycznych; członkini rad programowych wielu instytucji kultury (m.in. do 2017 Narodowej Galerii Sztuki Zachęta) i fundacji związanych z kulturą artystyczną. Kuratorka dziesięciu wystaw sztuki, zwł. fotografii. Jurorka wystaw i konkursów, w tym w Instytucie Teatralnym i Narodowym Instytucie Architektury i Urbanistyki. Stypendystka PAN i MKiDN.

CENTRUM RZEŹBY POLSKIEJ

Odnaczona medalem Bene Merenti za wybitne osiągnięcia dydaktyczne (2021) oraz Medalem Zasłużona Kulturze Gloria Artis Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (2014). Poza pracą naukową uprawia fotografię-sztukę, uzyskując szereg nagród na ok. 60 wystawach krajowych i międzynarodowych; fotografie publikowane w katalogach wystaw i tekstach problemowych. Jej prace znajdują się w zbiorach prywatnych w kraju i za granicą (Niemcy, Holandia, Belgia, Wielka Brytania, Dania, Szwecja, Francja, USA), oraz w Muzeum Narodowym we Wrocławiu i Muzeum w Bydgoszczy. Mieszka w Warszawie.

Grzegorz Piątek – członek

pisarz, krytyk i badacz architektury, kurator, z wykształcenia architekt - dyplom Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej (2006). Juror konkursów architektonicznych i projektowych, m.in. Nagrody Architektonicznej Prezydenta m.st. Warszawy (2018–2020, 2022–), Nagrody Architektonicznej Województwa Wielkopolskiego (2020–2021), Brick Award (2015). Autor książek *Sanator. Kariera Stefana Starzyńskiego* (2016), *Najlepsze miasto świata. Warszawa w odbudowie 1944-1949* (2020), *Niezniszczalny. Bohdan Pniewski - architekt salonu i władzy* (2021), *Gdynia obiecana. Miasto, modernizm, modernizacja 1920–1939* (2022), *Stefan Starzyński. Prezydent z pomnika* (2024), współautor tomu rozmów *Lukier i mięso. Wokół architektury w Polsce po 1989 roku* (z Jarosławem Trybusiem i Marcinem Kwietowiczem, 2013). W latach 2005–2011 członek redakcji miesięcznika „Architektura-murator”. W latach 2011–2019 działał w Fundacji Centrum Architektury, gdzie opracował m.in. polskie wydania pism Le Corbusiera, Rema Koolhaasa i Jane Jacobs. W 2008 roku współtworzył wystawę *Hotel Polonia. The Afterlife of Buildings* nagrodzoną Złotym Lwem na XI Biennale Architektury w Wenecji. Laureat m.in. Nagrody Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Dyplomu Ministra Spraw Zagranicznych za Promocję Polski w Świecie, Paszportu Polityki, Nagrody Literackiej Gdynia, Nagrody Literackiej m.st. Warszawy, Nagrody Historycznej im. Kazimierza Moczarskiego, Nagrody im. Jerzego Giedroycia, Nagrody Architektonicznej Prezydenta m.st. Warszawy, dwukrotny finalista Nagrody Literackiej Nike.

Anna Kłosowska – członkini

konserwatorka dzieł sztuki, studia na Wydziale Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie (1989-1995). Praca dyplomowa nagrodzona przez Generalnego Konserwatora Zabytków w konkursie na najlepsze prace studialne, naukowe i popularyzatorskie.

Od 1997 pracuje w Muzeum Narodowym w Krakowie, kieruje Pracownią Konserwacji Rzeźby i Sztuki Współczesnej MNK. Autorka i współautorka licznych realizacji konserwatorskich m.in. prac współczesnych artystów Aliny Szapocznikow, Wandy Czełkowskiej, Barbary Zbrożyny, Aliny Ślesieńskiej; ekspertka ds. konserwatorskich w projektach wystawienniczych i inwestycyjnych MNK. Prowadzi badania naukowe dot. nowych materiałów i konserwacji sztuki współczesnej. Autorka i współautorka publikacji naukowych oraz wystąpień na konferencjach naukowych w kraju i zagranicą.

Brała udział w trzech kampaniach polskiej misji archeologicznej w Saqqara w Egipcie, kierowanej przez prof. Karola Myśliwca (1998-1999, 2001). Wykładała w Instytucie Historii Sztuki i Kultury UPJPII, na kierunku Ochrona Dóbr Kultury (2013). Współpracuje z Muzeum

CENTRUM RZEŹBY POLSKIEJ

Tadeusza Kantora - Cricoteka w zakresie konserwatorskiej ochrony kolekcji. W latach 2019-2022 członkini zespołu ekspertów powołanych przez Narodowy Instytut Muzealnictwa i Ochrony Zbiorów (obecnie NIM) ds. opracowania koncepcji oraz programu funkcjonalno - użytkowego Centralnego Magazynu Zbiorów Muzealnych w Lesznowoli. Autorka i współautorka kilkudziesięciu autorskich Programów Prac i realizacji konserwatorskich dotyczących zabytków architektury i wyposażenia obiektów sakralnych. W latach 2023 i 2024 członkini zespołów eksperckich oceniających wnioski złożone w ramach programu rządowego *Wspieranie działań muzealnych - konserwacja*. Laureatka odznaczenia honorowego MKiDN „Zasłużony dla Kultury Polskiej”.

dr Dorota Leśniak-Rychlak – członkini

z wykształcenia historyczka sztuki i architektka, z wyboru redaktorka i kuratorka. Redaktorka naczelną kwartalnika „Autoportret. Pismo o dobrej przestrzeni” (od 2007, wyd. Małopolski Instytut Kultury). Założycielka i prezeska zarządu Fundacji Instytut Architektury (od 2011). W latach 2001–2003 sekretarz redakcji miesięcznika „Architektura & Biznes”. Kuratorka i współkuratorka wielu wystaw: *Za-mieszkanie 2012. Miasto ogrodów, miasto ogrodzeń*, Muzeum Narodowe w Krakowie, 2012, *Reakcja na modernizm. Architektura Adolfa Szyszko-Bohusza*, Muzeum Narodowe w Krakowie, 2013; *Monument. Architektura Adolfa Szyszko-Bohusza*, Zachęta Narodowa Galeria Sztuki, 2014; *Figury niemożliwe* - Pawilon Polski na XIV Biennale Architektury w Wenecji, 2014, *Wreszcie we własnym domu. Dom polski w transformacji*, Festiwal Warszawa w Budowie, Muzeum Sztuki Nowoczesnej, Muzeum Warszawy, 2016, *Odwilż 56-Cracovia 65. Wystawa architektury Witolda Cęckiewicza* d. Hotel Cracovia, Muzeum Narodowe w Krakowie, 2017-2018; *Corpora Dormiunt. Architekt Piłsudskiego – Adolf Szyszko-Bohusz: wystawa*, Instytut Architektury, Henryk Gallery, Kraków, 2018. Inicjator i redaktorka wydań ważnych pozycji z kanonu teorii i praktyki architektonicznej, m. in.: Peter Zumthor, *Myślenie architekturą* (Kraków: Karakter 2008), Juhani Pallasmaa *Oczy skóry* (Kraków: Instytut Architektura 2012) oraz Juhani Pallasmaa *Myśląca dłoń* (Kraków: Instytut Architektury, 2016). Współautorka publikacji *Teksty modernizmu. Antologia polskiej teorii i krytyki architektonicznej 1918-1981* (Kraków: Instytut Architektury 2018). Opublikowała książkę *Jesteśmy wreszcie we własnym domu* (Kraków: Instytut Architektury, 2019/20) poświęconą przemianom mieszkaniowym w Polsce w okresie transformacji.